MAGAZIN sportiv

Cum se „descoperă" un campion...

...Aceasta s-a întîmplat acum cîţiva ani, într-o unitate a Armatei Sovietice. Un ostaş primise ordin din partea comandantului său să transporte la o distanţă de aproximativ 250 metri nişte piese de oţel foarte grele. Dîndu-i acest ordin, comandantul nu uită să adauge:

— Şi vezi, alege-ţi din grupă un ajutor sau două dintre cei mai solizi...

Dar ostaşul răspunse zîmbind:

— Lăsaţi pe mine, tovarăşe comandant. Pot face treaba asta şi singur!

Fără să stea mult pe gînduri, ostaşul puse mîna pe cîte o piesă şi, ridicîndu-le cu uşurinţa cu care ar fi ridicat un pachet de cîteva kilograme, le transportă singur pînă la locul indicat. Cînd termină de cărat piesele, ostaşul se prezentă să raporteze îndeplinirea sarcinii. Ofiţerul, uimit la culme, îi răspunse:

— Bine, dar ştii cît cîntăreşte o asemenea piesă? Peste 60 kg! Spune-mi: ai făcut vreodată haltere?

— Niciodată!

— Ei bine, va trebui să faci! Neapărat! Eşti un adevărat campion!

...Iată cum, fără să fie un mare specialist în sport, ofiţerul „descoperise" în ziua aceea, într-adevăr, un campion. Trei ani după această întîmplare, ostaşul nostru era trimis să reprezinte culorile Uniunii Sovietice la J. O. de la Melbourne. După încă un an era, campion mondial. Iar anul acesta, la Roma, el a devenit şi campion olimpic. Căci numele ostaşului care a devenit sportiv într-un mod atît de orginal este EVGHENII MINAIEV...

1 contra 11

Luna decembrie a anului 1891 a fost deosebit de geroasă şi bogată în zăpadă în Anglia. Cu toate acestea, campionatul de fotbal n-a fost întrerupt. In timpul meciului dintre Burnley şi Blackburn Rovers a nins însă atît de puternic, încît fotbaliştii de la Blackburn au refuzat să mai continue jocul şi s-au retras de pe teren. Singur portarul, Herbert Arthur, a rămas la postul său...

In regulamentul de-atunci, neexistînd nici o prevedere în legătură cu numărul de jucători cu care o echipă poate continua jocul, arbitrul n-a oprit jocul. Cînd însă atacanţii de la Burnley s-au apropiat de poarta lui Herbert Arthur, acesta, liniştit şi calm, a atras atenţia arbitrului că toţi sînt în... ofside! Faţă de această situaţie, arbitrul a trebuit să întrerupă jocul.

Poate că această întîmplare cu totul neobişnuită a dus mai tîrziu la precizarea din regulamentul de fotbal că o echipă nu poate fi considerată în joc dacă n-are cel puţin 7 jucători pe teren...

Compensaţie

Se ştie că la Jocurile Olimpice de la Roma, boxerul polonez Tadeusz Walasek a cucerit medalia de argint, cea de aur revenind americanului Edward Grook, după un meci în care majoritatea celor de faţă l-au văzut învingător pe Walasek.

O ştire din Varşovia ne anunţă că Walasek va primi totuşi o medalie de aur. Intr-adevăr, sprijinind iniţiativa ziarului „Przeglad Sportovy", admiratorii acestui boxer au strîns bani, pentru a-i putea oferi lui Tadeusz Walasek o medalie de aur de dimensiunile celei olimpice — medalia de care a fost frustat la Roma!

Handbalul are o nouă variantă, iar hocheiul pe gheaţă — poate — un... nou concurent!

Cîte feluri de handbal există? Mulţi dintre cititorii ziarului nostru ar răspunde prompt: două, handbal în 11 şi handbal în 7. Ei, bine, un astfel de răspuns este în momentul de faţă inexact, pentru că de curînd în R. P. Polonă s-au disputat primele jocuri experimentale ale unei noi variante a acestui sport: handbalul ...pe gheaţă!

Dacă ar fi să păstrăm „denumirea numerică" atunci acestui gen nou de a juca handbal i-am putea spune handbalul în 6, deoarece echipele au acelaşi număr de jucători ca şi la hocheiul pe gheaţă. Aşezarea lor pe teren este de altfel identică: 1 portar, 2 fundaşi şi 3 atacanţi. Meciurile de handbal pe gheaţă se dispută pe durata a 2 reprize de cîte 30 de minute cu o pauză de 10 minute între ele. Jucătorii sînt — firesc — echipaţi ca la... hochei, mai puţin crosele şi mănuşile, iar terenul este ca suprafaţă la fel ca cel de hochei cu singura diferenţă că poarta este de dimensiunile celei de la handbal în 7. Pe acest teren se află trasate o linie de centru la jumătatea lui şi semicercurile respective, întocmai ca la handbal. De jucat se joacă cu mingea de handbal. Din această cauză aici, spre deosebire de hochei, există auturi şi cornere, mingea sărind mai des ca pucul peste mantinele. Atît auturile cît şi cornerele se execută cu o singură mînă, ceea ce dă posibilitatea creării unor faze rapide de contraatac. Incă o precizare pe care sîntem convinşi că mulţi dintre cititori o bănuiesc: mingea nu poate fi jucată decît cu mîna.

Iată o fază dintr-un joc disputat de handbaliştii-hocheişti ai clubului Korona din Krakowia

Şi acum... începe meciul! De la mijlocul terenului centrul atacant pasează mingea unui coechipier. Acesta se îndreaptă spre poarta adversă. Nu are voie însă să facă mai mult de trei paşi fără să bată mingea de pămînt, adică de... gheaţă. Dar cum atunci cînd patinezi paşii sînt foarte greu de apreciat regulamentul acestui joc specifică în plus că un sportiv nu are voie să ţină mingea mai mult de 3 secunde. Golurile nu pot fi marcate decît din afara semicercului care aci este marcat la o distanţă de 9 metri de poartă. Mai există încă un semicerc cu raza de 12 m pentru executarea loviturilor libere. In rest ca la... handbal. Să nu uităm totuşi o diferenţă: meciurile de handbal pe gheaţă sînt conduse de doi arbitri.

Interesant este faptul că handbal pe gheaţă s-a jucat şi la noi în ţară. Cu cîţiva ani în urmă hocheiştii de la Ştiinţa Cluj, în căutarea unui joc sportiv care să-i ajute în pregătirea pentru hochei au descoperit handbalul pe gheaţă. Pe atunci în echipa de hochei Ştiinţa Cluj erau foarte mulţi jucători de handbal, aşa încît este explicabilă apropierea la vremea aceea dintre hochei şi handbal. Pe hocheiştii de la Cluj începuse să-i pasioneze handbalul în varianta lui hibernală, lotul lor organizîndu-se pe mai multe echipe care şi-au disputat un aprig campionat.

In prezent, handbalul pe gheaţă are şi o echipă: Korona din Krakovia, care a efectuat meciuri demonstrative mult gustate de public. Aşa încît, hocheiştii au de ce să fie îngrijoraţi...

CALIN ANTONESCU

...ŞI FAMILIA FLOYD PATTERSON ESTE SUPUSĂ DISCRIMINĂRII RASIALE

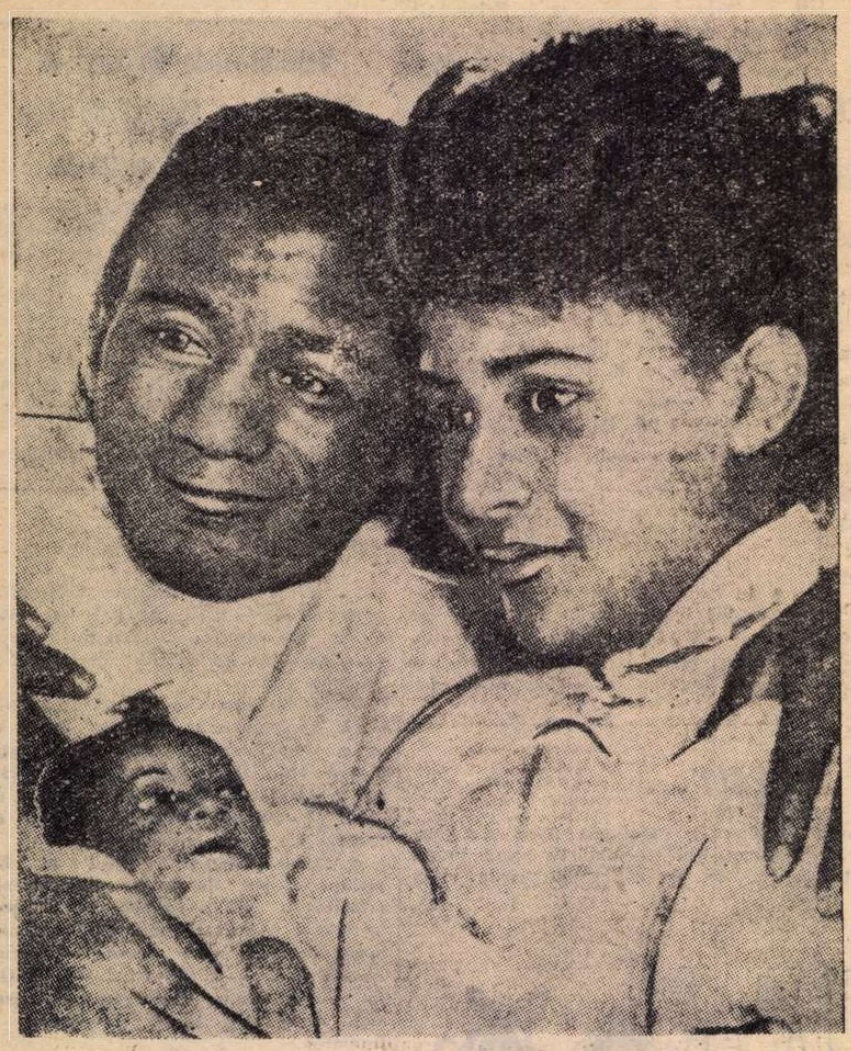

Soţia campionului mondial de box profesionist la toate categoriile, Sandra Patterson — pe care o vedeţi în fotografie împreună cu celebrul ei soţ şi copilul lor cel mai mic — a dat în judecată un institut de frumuseţe din New-York, cerînd 3.500 de dolari daune interese, pentru că nu i s-a permis accesul în sălile lui. Motivul, nu e greu de ghicit: ca şi soţul său, Sandra Patterson are pielea de culoare neagră...

Un caz în plus care arată revoltătoarea discriminare rasială ce se practică în „ţara tuturor libertăţilor" şi de care nu sînt scutiţi nici sportivii negri, cei care aduc atîtea victorii sportului din S.U.A.

Gestul patronilor institutului de frumuseţe trebuie privit însă numai din punct de vedere moral. Altfel, după cum puteţi constata privind fotografia, Sandra Patterson nu prea avea nevoie de serviciile institutului de frumuseţe...

DICŢIONAR SPORTIV

Ghiulon = scuza celui slab pregătit.

Gol = şut în plin.

Suporter = persoană care suportă orice echipei sale şi nimic adversarilor ei!

Cocoş = pasăre — boxer!

Tabelă de marcaj = catalogul de note al echipelor.

Scor alb = uneori victorie, alteori înfrîngere.

V. RADULESCU

În 4 rînduri

Jucătorul Ciosescu de la Farul dovedeşte comoditate atît pe terenul de fotbal cît şi în munca de medic.

Chiar de-aş judeca un veac
Nu pot să pricep ceva:
Are pentru alţii leac,
Insă pentru sine ba!

Glume sportive

— Nelu, fotbalistul, este superior cu o clasă lui Gigel.
— Crezi?
— Sigur: primul e într-a 9-a, celălalt într-a 8-a...

— Ce ţi-a recomandat doctorul?
— Mai multă mişcare.
— Eşti cumva şahist?
— Nu, arbitru de... fotbal

TITI GHEORGHIU-Vaslui

...în ciuda aparenţelor, originea cuvîntului „sport" nu este englezească? Intr-adevăr, el provine din cuvîntul francez „desport" care însemna în evul mediu mişcare în aer liber, exerciţiu fizic. Cuvîntul „desport" provine la rîndul lui, din latinescul „disportare" care avea înţelesul de „a pleca dincolo de porţile oraşului", de „a intra în tabără"!

...renumitul internaţional maghiar de fotbal, Gyula Grosics, a jucat primul său meci oficial — ca junior, desigur — la vîrsta de 12 ani? La 16 ani el era cel mai tînăr jucător din categoria B, iar la 19 ani juca în echipa Dorogi Banyasz din categoria A.

ŞTIAŢI CĂ...

...meciul de volei dintre reprezentativele Poloniei şi Braziliei (scor: 3-2 pentru Polonia), disputat în cadrul recentelor campionate mondiale din Brazilia, a durat trei ore şi jumătate de joc? Un singur set — setul doi — încheiat cu victoria brazilienilor la scorul de 21-19 a ţinut... 58 de minute!

...între anii 1912—1914, la Bucureşti s-au organizat campionate de fotbal redus sau — cum i se mai spunea — de „miuţă"? Prima echipă campioană de „miuţă" a fost Clubul Atletic Colentina.

POŞTA magazin

PETRE IZGHIREANU, FAGET. — 1) Inaintaşii noştri cu cel mai puternic şut: Georgescu (Rapid), Oaidă (Progresul) şi Babone (Petrolul). Bine că nu m-aţi întrebat care sînt înaintaşii cu şutul cel mai precis. Mi-ar fi fost infinit mai greu să vă răspund! 2) In cadrul turneului final al campionatului mondial de fotbal disputat în 1958 în Suedia, echipa Braziliei n-a suferit nici o înfrîngere. Aţi cîştigat, deci, pariul!

IOAN MARCU, HUEDIN. 1) Meciul final al campionatului mondial de fotbal din 1954 n-a avut prelungiri. Echipa R. P. Ungare a pierdut cu 2-3 în faţa reprezentativei R. F. Germane, după ce la un moment dat conducuse cu 2-0. La pauză scorul a fost 2-2. 2) Intre noul record mondial stabilit de Bolotnicov la 10.000 m (28:18,8) şi performanţa imediat următoare stabilită în cursul acestui an este o diferenţă de peste 14 secunde. Cel de al doilea performer este atletul Grodoţki (R.D.G.): 28,37.

EUGEN PETREANU, BUCUREŞTI. Iată palmaresul meciurilor de fotbal dintre Dinamo şi C.C.A., din cadrul campionatului: 1950: 2-2 şi 1-0, 1951: 1-2 şi 6-2, 1952: 1-1 şi 1-0, 1953: 2-1 şi 3-1, 1954: 0-0 şi 2-2, 1955: 0-0 şi 2-1, 1956: 0-4 şi 3-4, 1957—1958: 3-2 şi 0-2, 1958—1959: 2-0 şi 0-1, 1959—1960: 2-1 şi 3-3, 1960—1961: 2-3. Aşadar: 9 victorii dinamoviste, 6 ale echipei C.C.A. şi 6 meciuri egale.

CICERONE RADUCU, TIRGOVIŞTE. **„Cum în curînd va avea loc în oraşul nostru un concurs „Cine ştie, cîştigă", vă rog a-mi răspunde urgent la cele 11 întrebări pe care le voi pune".** De acord. Dar cine ia premiul? Dv. sau... eu? Lăsînd gluma la o parte, nu pot decît să fiu de acord cu celălalt aspect al problemei: acela de a vă ţine cît mai bine pentru acest concurs plăcut şi instructiv în acelaşi timp, în care e vorba despre activitatea sportivă din regiunea Ploieşti. Ca să vă... stimulez, vă dau răspunsul la una din întrebări: **„în ce an, la ce probă şi la ce bază sportivă din regiunea Ploieşti s-a stabilit un record mondial la atletism — şi de către cine?" 1950: stadionul Petrolul. Atleta sovietică** Ana Andreva a stabilit un nou record mondial la greutate: 15,02 m. Nu-mi rămîne decît să vă urez succes la celelalte 10 întrebări. Sau mai bine zis la... răspunsuri!

TRAIAN SUCIU, BRAŞOV. 1) Dv. socotiţi că arbitrii ar proceda cu mai puţină ezitare la eliminarea jucătorilor de fotbal de pe teren, dacă această sancţiune n-ar duce la scoaterea definitivă din joc a celui vinovat. Cu alte cuvinte, propuneţi **eliminări temporare, ca la hochei pe gheaţă. Este** bine să ştiţi că pînă mai acum 25—30 de ani, aşa erau eliminările de pe teren, cum le propuneţi dv.: temporare. Ajungîndu-se însă la concluzia că aceste sancţiuni nu reprezintă un ajutor eficient în munca de educare a jucătorilor de fotbal, a echipelor, s-a trecut la sancţiunea care se aplică şi astăzi: eliminarea definitivă din joc. 2) Chiar dacă nici unul din cei 3 arbitri, atenţi la o fază care se petrece în partea cealaltă a terenului, nu observă o infracţiune comisă de un jucător, acesta poate fi sancţionat ulterior — şi încă... zdravăn dacă e cazul — în baza raportului observatorului federal. Bineînţeles, el nu va fi eliminat de pe teren, întrucît o astfel de decizie este de competenţa exclusivă a arbitrului de centru. Or, el nevăzînd abaterea — şi nevăzînd-o nici arbitrii de linie — nu poate elimina din joc pe fotbalistul respectiv. 3) Vîrsta maximă a junioratului la fotbal: 18 ani.

MARIN VATAFU, BUZĂU. La atletism nu au loc campionate mondiale. Jocurile Olimpice, aducînd la start pe cei mai buni atleţi din toată lumea, ţin locul campionatelor mondiale. Totuşi, în spiritul în care înţelegem titlul de campion la celelalte discipline sportive, această titulatură se cuvine mai de grabă recordmanului mondial al probei respective. Cu Iolanda Balaş nu avem însă nici o problemă de acest fel, ea fiind şi campioană olimpică şi recordmană mondială. Ca să nu existe nici un fel de discuţie!

ION POSTAŞUL

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25.